

Endelig har Udvalget som den sidste Ændring foreslaaet Ørttagelse af en ny Paragraph, som nærmere bestemmer Betydningen af Ordet „Communalbestyrelse“, hvor det er brugt i Loven. Denne Paragraph lyder saaledes: „Hvor i denne Lov Communalbestyrelsen nævnes, forstaaes derved den samlede Communalbestyrelse eller Magistraten (Byfogden) og Borgerrepræsentationen i Forening.“ Denne Tilføjeelse er foreslaaet navnlig af Hensyn til saadanne Tilfælde, hvor det er Communalbestyrelsen, Borgerrepræsentationen og Magistraten, der tage Bestemmelse, om visse Dispensationer, som Communalbestyrelsen ved forskellige Paragrapher indrømmes Ret til at give, kunne tilstaaes eller ikke.

Dam: Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i § 36, andet Stykke, 3die og 4de Linie findes Ordene „Bøder fra 5 Rd. til 100“, og længere nede i samme Stykke findes der brugt Ordet „Mulct“. Jeg har nu foreslaaet, at det sidste Ord „Mulct“ ombyttes med „Bøde“. Spørgsmaalet er nu, om „Bøde“ er det Samme som „Mulct“. Er dette Tilfældet, forekommer det mig, at det samme Ord burde være brugt paa begge Steder. For mig ser det ikke ganske ligegyldigt, hvilket Udtryk der bliver brugt; siger man, at disse Ord ikke betyde det Samme, skal jeg bede de ærede Medlemmer at faste Dinene paa § 37, hvor der staar: „alle Bøder efter denne Lov tilfalde vedkommende Fattigkasse“, thi hvis Mulct og Bøde ikke er det Samme, saa kan man heraf ikke see, hvor Mulcten skulde falde hen.

N. Andersen: Det ærede Udvalg har ikke foreslaaet nogen Ændring til § 37, som bestemmer, at alle Bøder efter denne Lov tilfalde vedkommende Fattigkasse og altsaa komme Communens Bidragydende tilgode, idet de Fattige formedelft denne Bestemmelse hverken faae Mere eller Mindre. Jeg finder det saaledes uheldigt, at Hensigten er forfæilet; thi Meningen maa dog vistnok have været, at de Fattige skulde have Godt deraf. Jeg troer, at ligesaavel som den lovgivende Magt i sin Tid ansaae det for berettiget, at hvad der

indkom i Kirkerne og ved Gilber i Fremtiden tilfaldt de Fattige, og ikke kom Hartornsbestoderne tilgode, saaledes maa jeg i dette Tilfælde holde for, at disse Bøder tilfalde de Fattiges Kasse. Jeg kan vel indsee, at de Fattiges Kasse, som dengang blev oprettet, og som disse Pengestulle tilfaldt, hviler paa et frivilligt Princip, men dens Hovedprincip er dog at afværge den Nød og Glendighed, hvoraf denne hæderlige Klasse undertiden er hjemføgt; hvorfor den ikke kan undgaae at tyge til Communens Hjælp, hvilket Vedkommende dog saa nødig ville. Jeg skulde derfor meget bede det ærede Udvalg, til Sagens 3die Behandling at tage Hensyn hertil; hvis det imidlertid af Udtalelser fra Udvalget skulde fremgaae, at det ikke finder sig beføjet til at stille noget Ændringsforslag i saa Henseende, vil jeg gjøre et Forsøg derpaa, da jeg haaber, at den meget ærede Justitsminister ikke vil have Noget derimod.

Serb: Jeg har kun fiiilet mit Forslag under Nr. 3 til § 33 for at fuldstændiggjøre Paragraphen; thi naar der kun henvises til Forordningen af 6te April 1832, og man vil see efter der, finder man, at det er Amtmanden, der ratificerer Udnævnelsen af Bygningscommissionens Medlemmer, hvorimod dette er forandret ved Forordningen af 24de October 1837 § 19, der lægger det alene i Communalbestyrelsens Haand; jeg meente derfor, at det ikke var afveien, at der ogsaa i Paragraphen henvises til den sidste Forordning, og jeg skal derfor anbefale dette Forslag.

Mit Forslag under Nr. 4 til § 35 gaaer ud paa, at der tilføies Paragraphen følgende Bestemmelse:

„Hvor en kongelig Bygningsinspecteur har, eller tager Bopæl i en Kjøbstad, er han pligtig til, efter Indstilling af Bygningscommissionen, paa Communalbestyrelsens Forlangende, at tiltræde Commissionen og deeltage i dens Forhandlinger i de enkelte Forretninger, hvor det maatte findes nødvendigt; dog uden fast Løn, men kun imod Betaling for de enkelte Forretninger, hvori han har deeltaget.“